

Het lege papier.....



Lieve mensen,

Dat we allen een moeizame periode beleven, behoeft geen enkel betoog. We zitten allen in hetzelfde benarde schuitje.

Maar hoe we omgaan met deze quarantaine, met de eenzaamheid, met het maar zitten te zitten en met het vullen van de tijd, daarin verschillen we.

Ik breng mijn tijd voornamelijk door met mijn telefoon en achter de computer.

Gewoon maar even bellen met de geijkte vraag: *hoe gaat het met u?*

Is zo'n blijk van belangstelling zinvol?

Ik denk van wel. Ik ben ook een aantal keren gebeld en heb diverse WhatsApps ontvangen met de vraag: *Hoe gaat het met u?* Geloof u mij: het deed mij erg goed dat iemand de tijd neemt om ook even te vragen hoe het met mij gaat. Ook ik ben een mens en dus niets menselijks is mij vreemd. De belangstelling deed mij goed. En dus ben ik ervan overtuigd dat als ik een ander bel dat ook hij of zij een fijn gevoel krijgen van mijn korte telefoontje.

Maar ik wil u deelgenoot maken van een telefoontje dat ik pleegde met een oude dame. Hoe zij mijn telefoontje heeft ervaren weet ik niet, maar ik weet wel erg goed hoe ik dat telefoontje heb beleefd.

Het betrof een dame op leeftijd, die in een dorp woont op de Veluwe. Deze dame heeft geen makkelijk leven achter de rug, om het maar even eufemistisch uit te drukken. Een veelheid van complexe problemen, kilometers weg van al dat Joods is. Een moeizame jeugd en een tragisch gestrand huwelijk. Armoede troef en dus woonachtig in een klein appartementje. En nu dan de hele dag thuis, geen aanspraak, want familie heeft ze helemaal niet meer. En dan komt voor haar mijn telefoontje met de vraag *hoe gaat het met u?*

Wat mijn telefoontje voor haar heeft betekend weet ik dus niet, maar voor mij was dit telefoontje zeer indrukwekkend en leerzaam.

Hoe gaat het met u? Was dus mijn ietwat automatische vraag. Maar haar antwoord was daarentegen verre van standaard:

Het gaat met mij geweldig. Net terug van de Supermarkt. Het was er heerlijk rustig en de weinige klanten die er waren, straalden vriendelijkheid uit. En op straat was het zo indrukwekkend rustig. Ik hoorde de vogeltjes fluiten. Geen geraas van overvliegende vliegtuigen, prachtige bloeiende krokusjes, een serene uitstraling van stilte en vrede....wat mooi eigenlijk.

Ik moest prompt denken aan die meester die zijn klas een proefwerk ging geven. Alle leerlingen kregen een papier voor zich dat met de blanco kant boven lag. Ze mochten het papier pas omdraaien als de meester daartoe toestemming gaf. Toen alle leerlingen netjes zaten zei de meester tegen hen dat ze allen het papier moesten omdraaien en opschrijven wat ze op de andere kant zagen. Maar op die andere kant zagen ze helemaal niets. Het was een volledig blanco blad met alleen in het midden een klein zwart puntje. En dus schreven alle leerlingen op dat ze een zwart puntje zagen.

Na inlevering kregen ze allen te horen dat ze de vraag fout hadden beantwoord, want, zo gaf de meester aan, het juiste antwoord was geweest dat ze een blanco vel zagen. Dat piepklein puntje in het midden was volledig te verwaarlozen ten opzichte van de rest van het papier.

Hetzelfde geldt als we bij de ander zien wat hij verkeerd doet, voor het goede wat hij doet hebben we gewoonweg te vaak geen oog.

En wat met de prachtige auto van de buurman? Die zien we, maar wat er verder zich bij hem thuis afspeelt weten we niet.

Maar ook als ik naar mezelf kijk. Lijd ik onder mijn tekortkomingen en heb ik wellicht geen oog voor het vele waartoe ik wel in staat ben?

En zo ook is het nu in quarantaine. Fixeer ik mijn blik uitsluitend op.....

Ik denk aan die oudere dame, helemaal alleen, niemand om zich heen, een weinig benijdbare jeugd. En als ik haar vraag hoe het met haar gaat onder de huidige moeizame omstandigheden, dan is haar antwoord inspirerend. Het zwarte puntje op het blanco vel papier trok niet haar aandacht!

Blijf sterk en gezond. G'd zegene u allen tot in lengte van jaren met voorspoed en gezondheid.

En vergeet niet even iemand te bellen en te vragen *Hoe gaat het met u?*

Binyomin Jacobs, opperrabbin

Inter Provinciaal Opper Rabbinaat

Postbus 7967, 1008 AD Amsterdam T 020 3018495 E rabbinaat@ipor.nl

Het Rabbinaat omvat: Groningen, Friesland, Drenthe, Overijssel, Gelderland, Flevoland, Noord-Holland (m.u.v. Amsterdam), Utrecht, Zeeland, Noord-Brabant, Limburg